Ankenævnet *for* Forsikring

Den 12. september 2018 blev i sag nr. 91541:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Nykredit Forsikring A/S
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har motoransvarsforsikring. I klageskema af 2/11 2017 til nævnet har klageren bl.a. anført:

> "**Sagsfremstilling**
> Parkering bag [teater] den 1.oktober 2016.
> Anmeldt for, ved parkering af min bil, at have påført bilen ved siden af en skade.
> Inden parkeringen står jeg, [mit barn] og [barnets] kæreste ud af bilen, da der en container til højre for parkeringsbåsen. Netop for at kunne parkere så tæt op af containeren for ikke at holde for tæt op af bilen til venstre for parkerings-båsen og dermed give god plads til, som fører, at kunne stige ud uden problemer. Vi står alle tre og ser på, at min kæreste parkerer. Parkeringen er et venstresving. Han parkerer i 'et hug', altså uden at rette op. Hvis han skulle have ramt modpartens bil, ville han ikke blot have ridset modparten bil bagpå, men også ridset hele siden og uden selv at være i stand til at stige ud.
> Da modpartens vidne kender og arbejder sammen med modparten kalder jeg ikke et uvildig vidne, i så fald må [mit barns] kæreste også være et uvildig vidne.
> Efter at have modtaget afgørelsen på sagen den 21. april, ringede jeg op til Nykredit og klagede, og fik det svar, at man på billeder, som Nykredit var i besiddelse af kunne se at ridserne var påført af en grå bil. DE billeder, jeg har fået tilsendt af Nykredit er i sådan en dårlig opløsning, at det er umuligt at se noget. Har bedt Nykredit om at sende billeder i en bedre opløsning, men svaret er, at dem, de har sendt, er det eneste de har.
> I det første brev fra Nykredit, står at jeg er bedt om at anmelde skaden, men jeg kan da ikke anmelde en skade, der ikke har fundet sted.
> Undrer mig også over, at sagen fra min første samtale med Nykredit den 3. okt. 2016, hvor jeg kun kan sige, at jeg ikke har påført nogen skade på anmelders bil, hvilket bliver noteret af Nykredit, så pludselig i den 21. april 2017 får en afgørelse om at jeg skal betale skaden, og uden jeg har haft mulighed for at blive partshørt.

Undrer mig over, at Nykredit ved telefonisk henvendelse til mig 3. oktober 2016, ikke spørger til skade på min bil, da jeg ved billededokumentation ville kunne påvise, at der ikke er tegn på påkørsel på min bil, svarende til modparts rids …

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Ikke at skulle betale for noget, jeg ikke har gjort"

Selskabet har i brev af 8/1 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"**Sagens fakta**
Den 3. oktober 2016 modtog vores skadesafdeling meddelelse fra andet forsikringsselskab, der oplyste, at klager den 1. oktober 2016 havde påkørt deres forsikringstagers køretøj, mens vedkommendes bil holdt parkeret på en parkeringsplads ved … Teater, ….
Den 4. oktober 2016 svarede vores skadesafdeling modpartens forsikringsselskab, at de ville indhente en skadesanmeldelse fra klager, og anmodning om skadesanmeldelse blev samme dag fremsendt til klager. Den 10. oktober 2016 meddelte klager telefonisk til vores skadesafdeling, at klager ikke kendte til uheldet, idet hun oplyste, at hun havde været på stedet, men ikke havde påkørt nogen. Denne besked videregav vores skadesafdeling til modpartens forsikringsselskab og afviste erstatningspligten for skaden på modpartens bil.
Den 12. april 2017 modtog vi en vidneerklæring fra modpartens forsikringsselskab, hvoraf det bl.a. fremgik, at klagers bil skulle parkere i en smal parkeringsbås, og at klagers bil i den forbindelse påkørte modpartens bil, som holdt parkeret ved siden af den pågældende parkeringsbås, og dermed forvoldte skade på modpartens bils højre side bag.
På baggrund af den modtagne vidneerklæring meddelte vores skadesafdeling ved mail af 21. april 2017, at ansvar for den skete skade på modpartens køretøj blev tillagt klager, og derfor blev der opkrævet udgift til skadesudbedring på kr. 2.717,14.
Ved mail af 9. maj 2017 meddelte klager, at hun ikke kunne anerkende ansvar for den skete skade.
Ved mail af 17. juli 2017 fastholdte vores skadesafdeling efter en revurdering af sagen den opkrævede skadesudgift, bl.a. henset til den foreliggende vidneerklæring.
Ved mail af 27. juli 2017 klagede klager til os, og gjorde bl.a. gældende, at vidnet kendte modparten, og derfor ikke var et uvildigt vidne.
Ved mail af 10. oktober 2017 fastholdte vi, at klagers bil påførte skade på modpartens bil, henset til vidneforklaringen og sagens fotodokumentation.
Den 16. november 2017 modtog vi Ankenævnsklagen. Klager gør bl.a. gældende, at såfremt skade på modpartens bil skulle være forvoldt af klagers kæreste, da han skulle parkere bilen i parkeringsbås, også ville have medført skade på siden af modpartens bil, og klagers kæreste ville så heller ikke have kunne stå ud af klagers bil efter endt parkering, og at det i øvrigt ville have påført skade på klagers bil. Desuden gør klager gældende, at vidneerklæringen ikke kan siges at komme fra et uvildigt vidne, da vidnet er kollega til modparten.
Vores vurdering
Klager har tegnet Bilforsikring alene med ansvarsdækning og med gældende forsikringsbetingelser version 1132001.

Af forsikringsbetingelserne pkt. 1.1.1 fremgår det bl.a.:

'Forsikringen dækker forsikringstageren og enhver, der med lovlig tilladelse benytter køretøjet, lader det benytte eller er fører af det.'

Af forsikringsbetingelserne pkt. 17.1 fremgår det bl.a.:

'Forsikringen dækker sikredes erstatningsansvar, når køretøjet er i brug som motorkøretøj.'

Det fremgår af færdselsloven § 108, stk. 1, at forsikringsselskabet hæfter direkte overfor den skadelidte, og det følger således heraf, at forsikringsselskabet tager stilling til ansvaret for den skete skade i overensstemmelse med færdselsloven § 103, stk. 2, og eventuelt opkræver selvrisiko (eller skadesudgiften, hvis denne er mindre end selvrisikoen) i overensstemmelse med police og forsikringsbetingelser.

Vores skadesafdeling modtog den 3. oktober 2016 en henvendelse fra andet forsikringsselskab, der oplyste, at klagers bil havde forvoldt skade på andet forsikringsselskabs forsikringstagers bil (ridse på højre side bag). Der blev efterfølgende fremsat et krav på kr. 2.717,14 til udbedring af skaden. Ved brev af 4. oktober 2016 bad vi derfor klager anmelde skaden og give sine kommentarer. Klager oplyste hertil, at hun ikke havde forvoldt skade som anmeldt. På den baggrund afviste vi kravet overfor modpartens forsikringsselskab.

Modpartens forsikringsselskab fremsendte herefter en vidneerklæring. Af vidneerklæringen fremgik det, at vidnet så klagers bil i færd med at parkere i parkeringsbås og i den anledning forvolde skade på modpartens bil. Vidnet noterede sig, at føreren af klagers bil bemærkede skade på modpartens bil, men ikke efterlod besked om sin identitet og skade. Derfor tog vidnet et billede af skadevoldende og skadelidte bil.

Det følger af fast Ankenævnspraksis, at vidneerklæringer lægges til grund for beskrivelse af hændelsesforløb og den skete skade på et motorkøretøj, såfremt der er tale om uvildige vidneerklæringer. Uvildighed afhænger bl.a. af, om den pågældende har en familiær relation, var passager i et af de implicerede køretøjer eller på anden måde har en nær tilknytning til en af parterne. Se fx Ankenævnets kendelse nr. 75.758.

I nærværende sag er vidnet alene engageret teater som modparten, men der er ingen indikationer på en nær tilknytning mellem vidnet og modparten (relationen mellem vidnet og modparten kan således ikke sammenlignes med den af klager anførte relation mellem klager og dennes [barns] kæreste). Det må derfor lægges til grund, at vidnet er uvildigt, hvorfor også vidneforklaringen kan lægges til grund for beskrivelse af hændelsesforløbet.

På baggrund af vidneerklæringen fandt vores skadesafdeling, at klager var ansvarlig for den skete skade, hvilket blev meddelt ved e-mail af 21. april 2017. At der først blev truffet en afgørelse i april 2017 skyldtes, at modpartens forsikringsselskab pga. nyt it-system havde haft forlænget sagsbehandling, og derfor modtog vi først vidneerklæringen den 12. april 2017. Den forlængede sagsbehandlingstid ændrer dog ikke på selve ansvarsvurderingen, idet vi samtidig bemærker, at takseringen af modpartens bil er sket umiddelbart efter den anmeldte skade, nemlig den 4. oktober 2016.

Vi har haft forelagt sagen for vores taksator. Denne oplyser, at skaden på modpartens bil med overvejende sandsynlighed er sket, som det fremgår af sagen, altså at klagers bil har ramt (snittet)

modpartens bil under parkering i parkeringsbås. Den skete skade forudsætter ikke også - som ellers påstået af klager - skader langs modpartens bils højre side, eller at føreren af klagers bil ikke ville kunne stå ud af bilen.

Klager har med det fremkomne ikke sandsynliggjort, at skaden ikke kan være sket som beskrevet af vidnet. På den baggrund og af ovennævnte grunde er det derfor vores vurdering, navnlig under henvisning til den uvildige vidneerklæring, at klagers bil forvoldte skade på modpartens bil under parkering i parkeringsbås, og dermed er der grundlag for opkrævning af skadesudgift på kr. 2.717,14."

Klageren har i mail af 7/2 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Mine tilføjelser til sagen:
…
Forstår ikke handlingsforløbet.

Bliver ringet op i oktober 2016 af Nykredit og gjort opmærksom på, at en bilejer har anmeldt, at min bil har ridset hans bil. Jeg fortæller, at jeg ikke har ramt nogen bil og anmelder ikke nogen skade, da der ikke er sket en skade.

Får så syv måneder senere i april 2017 besked om, at der er kommet et vidneudsagn, som gør at jeg skal betale skaden.

Klager og får i juli måned mail om at jeg stadig skal betale skaden. Afsender er … fra Gjensidige Forsikring.

Jeg ringer hende op samme dag og det svar, jeg får, er at hun på billederne af modparts bil kan se, at ridserne er grå og da min bil er grå, må det være mig. Jeg beder flere gange om at få billeder af modparts bil og da jeg endelig får billederne, kan jeg på ingen måde se noget tydeligt og hvor sidder de ridser i forhold til, at en bil ved parkering skulle have pådraget dem.

Når jeg har ønsket at bidrage med tilføjelser til sagen, er det fordi, jeg ikke forstår, hvordan en kollega til modparten kan være et uvildig vidne, når [mit barns] kæreste, som står uden for bilen under parkering og dermed ikke er passager i bil på det tidspunkt, hvor den påståede skade skulle være sket, ikke også må betegnes for uvildig vidne.

Jeg vedhæfter mail, som [barnets kæreste] har sendt til mig, da jeg bad [barnets kæreste] om at beskrive, hvad [barnets kæreste] oplevede den aften på …"

Selskabet har i mail af 16/2 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Vidnets foto, som identificerede de implicerede parter, sammenholdt med vidneforklaringen, der efter vores vurdering var konkret og præcis i sin forklaring omkring skadens opståen, gør, at vi kan fæste tillid til vidneudsagnet. Vidneudsagnet stemmer overens med klagers egen forklaring omkring hændelsesforløbet, ifølge hvilken bl.a. klagers bil skulle parkeres i parkeringsbås på parkeringsplads ved …, og at der måtte mere end et forsøg til endelig parkering. Disse omstændigheder sammenholdt med de konstaterede skader på modpartens bil, som efter vores taksators vurde-

ring med overvejende sandsynlighed er opstået som anmeldt, gør, at skaden efter vores vurdering er sket i overensstemmelse med vidneforklaringen.

Vi finder ikke grundlag for, at vidneforklaringen ikke skulle være uvildig, hvorfor den må lægges til grund som beskrivelse af det faktiske hændelsesforløb. Det er samtidig vores vurdering, at forklaringen fra klagers [barns] kæreste ikke kan siges at være uvildig, hvilket vi nærmere har redegjort for i vores svarskrift af 8. januar 2018. Derfor finder vi, at klagers [barns] kærestes forklaring ikke kan lægges til grund (som i øvrigt først fremkommer nu)."

Til dette har klageren fremsendt mail af 8/5 2018, hvori det bl.a. er anført:

"Jeg bliver [nødt] til at udtrykke, at jeg ikke finder overensstemmelse mellem min og modparts beskrivelse af hændelsesforløb.

Vi standser ved parkeringsplads og min kæreste flytter stige, som spærrer p-pladsen og den eneste, som vi bemærker befinder sig på pladsen, er vred mand i skur (for enden af p-pladsen). Det går på det tidspunkt op for mig, at stigen nok er brugt til at reservere p-pladsen med. Jeg går ud af bilen sammen med [mit barn] og hendes kæreste for at sige til ham, at stigen måske var ment som en reservation. Jeg bliver stående sammen med [mit barn] og hendes kæreste og min kæresten stiger ind i bilen og parkerer, mens vi ser på. Da vi er steget ud, er der ingen problemer med at parkere, da min bil kan parkeres helt op ad containeren uden hensyntagen til at vi skal ud af bilen.

Så mine indvendelser angår:

• Hvorfor nævner modparts vidne ikke noget om stigen
• Hvorfor nævner modparts vidne ikke, hvor han stod på p-pladsen og i hvilket tidsrum. Vi så ingen i nærheden.
• Hvis modpart og modparts vidne ikke kender hinanden, men blot er kolleger, hvordan er de så lige kommet i kontakt og drøftet rids på bil ved parkering efter forestilling er sluttet
• Hvis modparts vidne mener, at han har stået så nær os, at han har kunne observere, at en bil ridser en anden bil. Hvorfor har han så ikke henvendt sig til os og gjort opmærksom på, at en bil er blevet ramt ved parkering
• Hvorfor kommer vidneudsagnet først et halvt år efter og hvorfor er datoen ikke med på foto af modparts vidneudsagn
• Hvorfor er der en cirkel om rids på foto, som ikke svarer til nærbillede af rids
• Ligner det en rids, som ville kunne være pådraget ved en parkering, som nævnt ovenfor. (lodret ridset)
• Hvorfor har Nykredit ikke efter første anmeldelse i oktober 2016, bedt mig om at tage et billede af min bil, hvor den efter modparts udsagn skulle have ramt. I det tilfælde, ville jeg have kunne bevise, at der ingen skader var på min bil. Det er nok sådan et råd, jeg havde forventet at få af mit forsikringsselskab
• Er der et billede af min bil ved siden af modparts bil, hvor min nummerplade fremgår og er det beviseligt, at modpart ikke har parkeret sin bil ved siden af min bil efterfølgende, da muligheden for, at p-pladsen kan være blevet leding, foreligger."

Hertil har selskabet i mail af 6/4 2018 til nævnet bl.a. anført:

> "Vi har haft stillet supplerende spørgsmål til vidnet baseret på klagers spørgsmål.
>
> Vidnet oplyser, at han befandt sig i et mobilt skur, hvor han var i færd med at klargøre sig, inden han skulle optræde …. Vidnet kan bekræfte, at der lå en stige, som spærrede den parkeringsbås, som klager ønskede at benytte, og som blev fjernet af klagers kæreste i forbindelse med parkeringen. Vidnet oplyser, at modpartens bil i forvejen holdt parkeret, da klagers bil skulle parkere. Vidnet forklarer, at han ikke med det samme kunne konfrontere klager med påkørslen, da vidnet ikke var påklædt. Da han efterfølgende gik ud på parkeringspladsen for at se på skaden på den påkørte bil, havde klager forladt parkeringspladsen. Vidnet oplyser, at han ikke havde tid til at lede efter klager, da han stod foran at skulle scenen. Vidnet forklarede efterfølgende om påkørslen til sine kollegaer, fordi klager forlod modpartens bil uden at efterlade en besked om skaden og sin identitet, og her fandt vidnet ud af, at den påkørte bil var en kollegas bil.
>
> Som forklaret i vores svarskrift af 8. januar 2018, skyldtes det it-problemer hos modpartens forsikringsselskab, at vores skadesafdeling først modtog vidneforklaringen i april 2017. Som videre redegjort for i vores svarskrift, har vi haft sagens billeder og taksatorrapport forelagt vores taksator. Det er hans vurdering, at de konstaterede skader (vandret ridse) på modpartens bil med overvejende sandsynlighed er opstået ved en påkørsel som anmeldt. Vidnets foto fremsendt af modpartens forsikringsselskab viser med en cirkel skadezonen på bilen, og det understøttes af efterfølgende taksatorfotos fra samme sted på bilen, som viser vandret ridse.
>
> Da vores skadesafdeling modtog en henvendelse fra modpartens forsikringsselskab, bad skadesafdelingen klager om at anmelde skaden. Vores skadesafdeling beder ikke om fotodokumentation fra vores kunder, men forholder sig til den anmeldelse/forklaring, som vores kunde afgiver. Baseret på klagers forklaring afviste vores skadesafdeling i første omgang ansvar overfor modpartens forsikringsselskab."

Heroverfor har klageren i mail af 26/6 2018 til nævnet bl.a. anført:

> "Den eneste person på parkeringspladsen var manden i skuret, som var rasende over, at min kæreste flyttede stigen for at få en p-plads.
> Dog lå det mobile skur for enden af pladsen med containeren skyggende for p-pladsen. Vidnet i skuret opdagede kun flytningen af stigen fordi min kæreste valgte afgå ned til det mobile skur for at placere den op af skuret.
> Jeg stod ved bilen i første omgang før parkering og gik derefter op mod det mobile skur for at sige til min kæreste, at grunden til at stige lå der, var nok en reservering af p-pladsen. Jeg nåde dog ikke så tæt på vidnet så jeg bemærkede, at han var upåklædt.
> …
> Jeg ser stadig den anmeldte skade som en hævn over at vi tog en plads, der var reserveret.
> Og i princippet kan modparts bil være kørt ind på pladsen til venstre for os efter vi har parkeret. Jeg så ikke, hvilken bil vi parkerede ved siden af. Ved kun, at vi ikke påkørte nogen bil. Det ville også have været umuligt af ramme modpart bil på de angivne steder for rids, ud fra den placering, vi havde inden placeringen i p-bås."

Af vidneerklæringen modtaget i det indklagede selskab den 12/4 2017 fremgår bl.a.:

> "I saw a car arriving and trying to get into a small parking space between a container and another. There were two drivers. The first one didn't managed to get into it so a second driver took over. He drove quite fast forward and hit the … car on the right backside with his left frontside and left a big scratch on the edge of the parked car. He stepped out and had a look at the damage and left without leaving a note or anything. So I took a picture with the number plates for regulations etc. After our show at … it tinned out that the damaged car belongs to […] in our show. So I gave him the picture and explained what happened.
>
> I hope this helps to clearify what exactly happened."

Af vidneerklæring af klagers barns kæreste af 5/2 2018 fremgår bl.a.:

> "Her er mit vidneudsagn angående denne sag som i øvrigt er fuldstændig absurd, da du på ingen måde kan være ansvarlig for en skade som en anden bil har påført.
> Jeg skulle med i … den aften den 1. oktober 2016, og var med i bilen, da vi kommer kørende ind på parkeringspladsen ved …. Vi er 1 fører og 3 passagerer i bilen.
> Vi finder en p-plads ved siden af en container, hvor der står en stige, som vi stille og roligt flytter væk og stiller et andet sted, så vi kan være der.
>
> Da [klageren] ikke kan komme ind på parkeringspladsen, overtager [klagers kæreste] styringen af bilen, mens vi andre 3 stiger ud af bilen for at hjælpe til med at få placeret bilen inden for stregerne.
> Vi sikrer samtidig, at der ikke sker skade på andre biler, og jeg kan med 110 % sikkerhed bekræfte, at bilen ikke ramte nogen anden bil. Bilen holdte inden for stregerne og ramte ikke nogen anden bil. Heldigvis har jeg fotografisk hukommelse.
>
> Det er selvfølgelig ærgerligt, at der er sket en skade på den anden bil, men det er uretfærdigt, at de bare giver dig skylden, fordi du holder tættest på, og de ikke kan finde den skyldige. Det er i mine øjne usmageligt at de får en ven til at vidne falsk.
>
> Jeg var til stede, og førstehåndsvidne til, at bilen ikke lavede nogen skramme på den anden bil.
>
> Netop at modparten påstår, at vi ikke er steget ud af bilen, mens vi parkerer vidner jo netop om, at det er falsk udsagn, da vi står 3 mennesker klart og tydeligt på hver vores side af bilen, mens [klagers kæreste] parkerer."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder fotos, taksatorrapport og den korrespondance mellem selskabet og klageren, der ligger forud for sagens indbringelse for nævnet.

Nævnet udtaler:

Den 3/10 2016 modtog selskabet meddelelse fra et andet selskab med oplysning om, at klageren den 1/10 2016 havde påkørt modpartens bil, mens modpartens bil holdt parkeret. Den 10.

oktober 2016 meddelte klageren selskabet, at hun ikke kendte til uheldet, og at hun havde været på stedet, men ikke havde påkørt nogen.

Den 12/4 2017 modtog selskabet en vidneerklæring fra modpartens forsikringsselskab, hvoraf det bl.a. fremgik, at "I saw a car arriving and trying to get into a small parking space between a container and another. There were two drivers. The first one didn't managed to get into it so a second driver took over. He drove quite fast forward and hit the … car on the right backside with his left frontside and left a big scratch on the edge of the parked car. He stepped out and had a look at the damage and left without leaving a note or anything. So I took a picture with the number plates for regulations etc. After our show at … it tinned out that the damaged car belongs to […] in our show. So I gave him the picture and explained what happened." Selskab modtog endvidere fotos. På den baggrund anerkendte selskabet klagerens ansvar for påkørslen. Da klagerens selvrisiko var større end skadeudgiften på kr. 2.717,14 opkrævede selskabet skadeudgiften hos klageren.

Klageren har afvist at være ansvarlig for påkørslen med henvisning til, at skaderne på modpartens bil ikke stemmer overens med den retning (venstresving ind i parkeringsbås), som klagers bil blev parkeret, og med henvisning til vidneerklæringen fra sit barns kæreste. Klageren har også stillet sig tvivlende overfor modpartens vidnes uvildighed, da vidnet er kollega til modparten.

Nævnet bemærker, at selskabet i medfør af færdselslovens § 108, stk. 1, hæfter umiddelbart over for skadelidte og dennes forsikringsselskab. Det er derfor selskabet, der har kompetencen til at afgøre, i hvilket omfang modpartens krav skal anerkendes.

Efter en gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har anerkendt klagerens ansvar for skaden sket den 1/10 2016, og at selskabet har opkrævet skadeudgiften hos klageren.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at der er overensstemmelse mellem billederne af skaderne på modpartens bil, og den beskrevne hændelse, hvor klagerens bil foretog venstresvingning ind i parkeringsbåsen til højre for modpartens bil. Nævnet har også lagt vægt på, at det fremgår af vidneerklæringen, at føreren af klagerens bil "stepped out and had a look at the damage and left without leaving a note or anything. So I took a picture with the number plates for regulations etc." Nævnet har ikke fundet anledning til at betvivle vidnets uvildighed, da vidnet alene var engageret ved samme teater som modparten, og der ud fra oplysningerne i sagen ingen indikation er på anden tilknytning mellem vidnet og modparten.

Det, som klageren i øvrigt har fremført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels